

Պարույր Սևակ

Վերնագիրը վերջում 8

Երդիկի նման՝ բաց են աչքերըս,
Բերանս է բացվում՝ մի լայն դռան պես,
Բայց նա - ծխի պես - մնում է ներսում
Ու խեղդում տան մեջ բնակվող խեղճիս...
Ճշում է, սակայն... ինչպես քնի մեջ.
Ճիշդ դառնում է մի խուլ փնթփնթոց...
Եվ ի՞նչ թափով էլ ինձնից վեր նետեմ՝
Նա - քարի նման - ներքև է ընկնում...
Ու նմանվում է մի չեղա՛ծ թվի,
Որ չի բաժանվում այլ թվի վրա...
-Այդ... իմ տանջա՛նքն է:

31.XII.1959թ.

Թիֆլիս